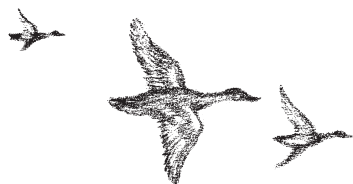

MỤC LỤC

Về miền Tây	11
Băng qua con rạch	26
Dựng trại trên thảo nguyên	38
Ngày thảo nguyên.	48
Ngôi nhà trên thảo nguyên	62
Dọn vào nhà	81
Bày chó sói	90
Hai cánh cửa kiên cố	107
Ngọn lửa trong bếp lò	114
Mái nhà và nền nhà	126
Người Da Đỏ trong nhà.	138

Nước ngọt	152
Đàn bò sừng dài.	166
Trại Da Đỏ.	176
Bệnh sốt rét	186
Lửa trong ống khói	202
Ba vào thị trấn	210
Người Da Đỏ cao lớn	226
Chú Edwards gặp ông già Noel	238
Tiếng thét trong đêm	253
Lễ hội người Da Đỏ.	263
Đám cháy trên đồng cỏ	274
Tiếng thét xung trận của người Da Đỏ	286
Người Da Đỏ bỏ đi	300
Binh lính	310
Ra đi	318

MARTHA
(1782-1862)

Lewis Tucker

Lewis
(b. 1802)

Lydia
(b. 1805)

Thomas
(b. 1807)

Joseph
(1834-1862)

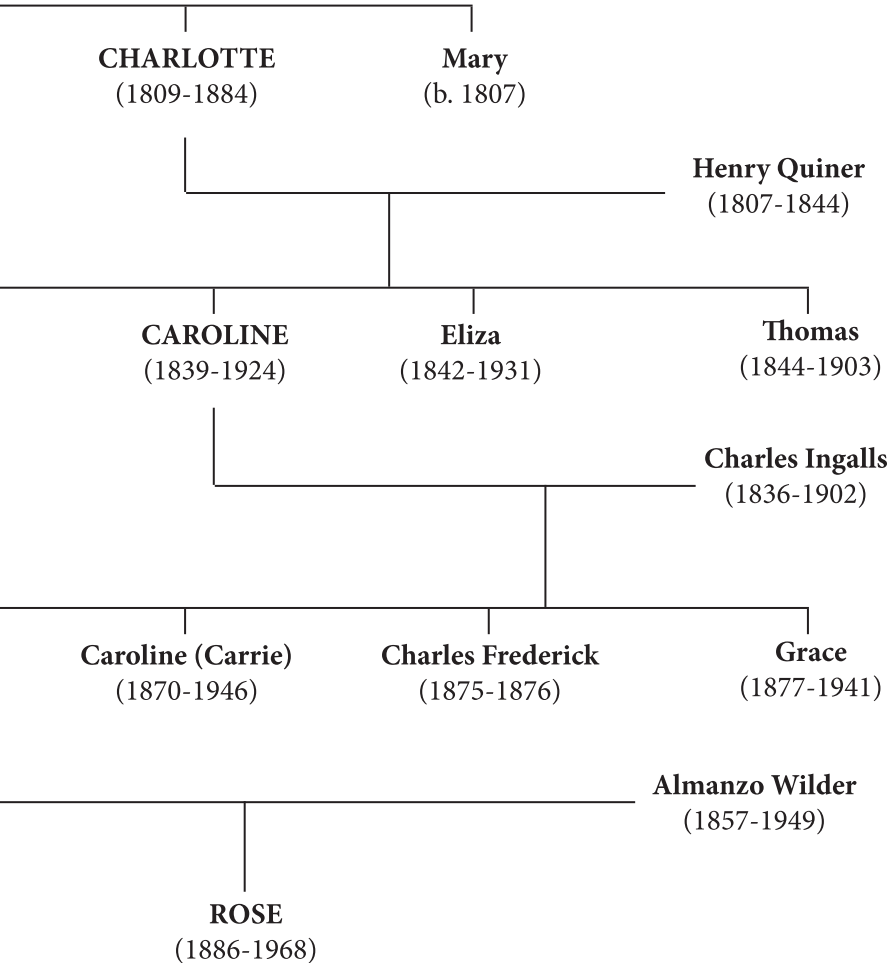
Henry
(1835-1882)

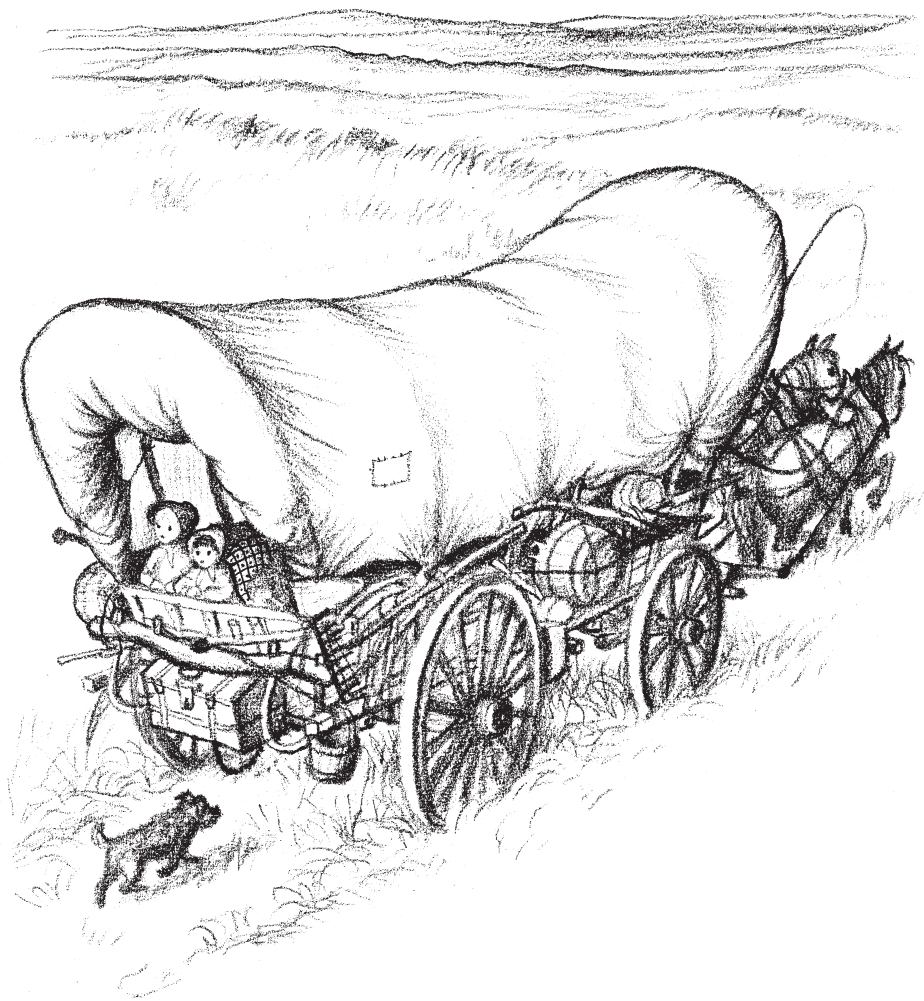
Martha
(1837-1927)

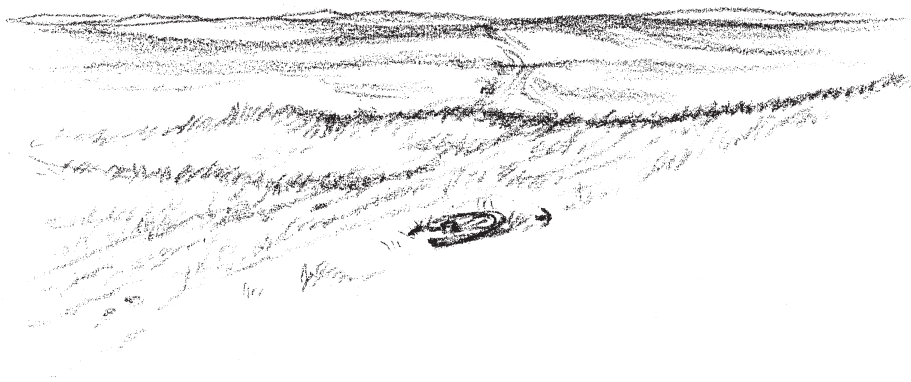
Mary
(1865-1928)

LAURA
(1867-1957)

PHẢ HỆ GIA ĐÌNH

VỀ MIỀN TÂY

Thời xa xưa, thuở các ông bà nội ngoại của chúng ta bây giờ mới chỉ là những cậu bé, cô bé hay chỉ là những em bé nhỏ xíu, thậm chí có lẽ còn chưa sinh ra đời thì ba má, Mary, Laura cùng bé Carrie đã rời khỏi ngôi nhà nhỏ trong Đại Ngàn ở miền Wisconsin. Họ ra đi, bỏ lại ngôi nhà lẻ loi, tro tro trên mảnh đất trống nằm giữa những tàng cây cao lớn, và họ chẳng bao giờ nhìn thấy lại nó nữa.

Họ đi về hướng xứ sở người Da Đỏ.

Ba nói, trong Đại Ngàn bây giờ đông đúc quá. Laura thường nghe tiếng rìu bổ vào thân cây mà chẳng phải là tiếng rìu của ba, hoặc tiếng súng nổ không phát ra từ khẩu súng của ba. Lối mòn băng qua ngôi nhà nhỏ đã biến thành đường lớn. Hầu như mỗi ngày, Laura và Mary luôn phải ngừng chơi đùa, đăm đăm ngạc nhiên nhìn một cỗ xe ngựa nào đó đang chậm chạp cọt két chạy qua con đường ấy.

Thú hoang sẽ không sống ở chốn đông người. Ba cũng không muốn ở nơi này nữa. Ba thích một nơi thú hoang có thể sống mà không phải sợ hãi. Ba thích được trông thấy bầy nai mẹ, nai con ngẩng nhìn ba từ phía khu rừng phủ bóng, và được chứng kiến lũ gấu to béo, lưỡi biếng ăn trái dâu trong những bụi dâu dại.

Suốt những tối mùa đông, ba bàn với má về miền Tây. Ở miền Tây, đất đai bằng phẳng, không có cây cối, cỏ mọc cao và dày. Ở nơi đó thú hoang đi lang thang, tự kiếm mồi như thể đang sống trên đồng cỏ xanh ngút ngàn, xa hút khỏi tầm mắt. Không có dân định cư nơi đó, chỉ có người Da Đỏ.

Vào một ngày cuối đông, ba nói với má, “Anh đã quyết định dời về miền Tây vì thấy em cũng không phản đối. Có người từng muốn mua chỗ này, giờ mình có thể bán giá cao tùy ý mình, đủ cho bước khởi đầu của mình ở một miền đất mới.”

“Ô, Charles, mình phải đi thật hay sao?” má nói. “Bên ngoài thời tiết đang lạnh cóng, trong nhà mình thì quá thoải mái, ấm áp thế này.”

“Nếu mình tính đi năm nay thì phải đi bây giờ,” ba nói. “Mình sẽ không thể qua sông Mississippi lúc băng đá đã tan.”

Thế là ba bán đi ngôi nhà nhỏ. Ba bán đi lũ bò cái lẫn bò con. Ba chẻ nhiều vòng cung gỗ hồ đào rồi ghép chúng thẳng đứng lên thành xe làm khung. Má giúp ba chằng tấm bạt trắng lên mui xe.

Trong cái nhá nhem của buổi sáng sớm, má khẽ lay Mary và Laura cho đến khi hai đứa thức dậy. Dưới ánh lửa lò sưởi và ánh nến, má tắm rửa và chải tóc rồi mặc quần áo ấm cho hai chị em. Bên ngoài lớp quần áo lót dài bằng vải nỉ đỏ, má còn mặc thêm áo đầm len, váy lót len cùng với bút tất len dài cho hai đứa. Má choàng thêm áo khoác, mũ trùm đầu da thỏ và găng tay len màu đỏ.

Đồ đạc trong ngôi nhà nhỏ đã được chuyển ra xe, ngoại trừ giường và bàn ghế. Họ không cần mang theo những thứ ấy bởi ba có thể làm lại đồ mới.

Một lớp tuyết mỏng trải khắp trên mặt đất. Không gian tĩnh lặng và tối tăm. Những thân cây trần trụi vút thẳng lên dưới những vì sao băng giá. Nhưng ở phía

đông, bầu trời sáng nhạt, và từ phía khu rừng xám thấp thoáng ánh đèn tỏa từ những cỗ xe ngựa, chở theo ông nội, bà nội, cô dì, chú cậu, và đám anh chị em họ.

Mary và Laura ôm cứng hai con búp bê bằng vải, không nói năng gì. Đám anh chị em họ đứng chung quanh nhìn cả nhà. Bà nội và các cô dì ôm hôn hai chị em, rồi lại ôm lần nữa trong lúc nói lời tạm biệt.

Ba treo khẩu súng lên dàn khung xe bên trong tấm mui bạt, nơi ba có thể nhanh chóng vươn tay lấy súng từ chỗ ngồi. Ba treo túi đạn và ống thuốc súng ngay bên

